

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ХУДИК МИКОЛА ПАВЛОВИЧ
УХВАЛА

31 жовтня 2019

Київ

6992/0/18-19

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Худик Микола Павлович, здійснивши попереднє вивчення дисциплінарної скарги Чопенка Юрія Петровича стосовно судді Держинського районного суду міста Харкова Подус Ганни Сергіївни,

встановив:

19 серпня 2019 року до Вищої ради правосуддя за вхідним Ч-4696/0/7-19 надійшла дисциплінарна скарга Чопенка Ю.П. стосовно судді Держинського районного суду міста Харкова Подус Г.С.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 19 серпня 2019 року вказану скаргу передано мені для проведення попередньої перевірки.

Статус, повноваження, засади організації та порядок діяльності Вищої ради правосуддя визначаються Конституцією України, законами України «Про Вищу раду правосуддя» та «Про судоустрій і статус суддів».

Статтею 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та статтею 42 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» встановлено, що дисциплінарні провадження щодо суддів здійснюють Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя за скаргою щодо дисциплінарного проступку судді (дисциплінарна скарга), поданою відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів», або за ініціативою Дисциплінарної палати у випадках, визначених цим Законом.

Відповідно до частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та наявність підстав для залишення без розгляду дисциплінарної скарги чи відмови у відкритті дисциплінарної справи; за наявності підстав, визначених пунктами 1–5 частини першої статті 44 цього Закону, повертає дисциплінарну скаргу скаржнику.

Вимоги до дисциплінарної скарги встановлено частиною другою статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», за змістом якої скарга повинна містити конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, а також посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

Попереднім вивченням дисциплінарної скарги встановлено, що вона всупереч вимогам пунктів 3, 4 частини другої статті 107 вказаного Закону таких відомостей не містить, як і не містить посилань на фактичні дані (докази).

Зі змісту скарги вбачається, що скаржник не погоджується з ухваленим суддею Подус Г.С. рішенням від 23 грудня 2015 року у справі № , яким було задоволено позовні вимоги КП «Жилкомсервіс» про стягнення з заборгованості за оплату послуг з утримання будинків та прибудинкових територій. Окрім цього у скаргі зазначено про порушення строків розгляду справи.

Також у поданій дисциплінарній скаргі Чопенко Ю.П. вказує, що розгляд справи був здійснений суддею на підставі неналежних доказів та без їх ретельної перевірки, а зроблені судом висновки не ґрунтуються на доказах.

Скаржник вказує на незазначення в судовому рішенні мотивів прийняття або відхилення аргументів сторін щодо суті спору та порушення засад рівності всіх учасників судового процесу перед законом і судом, змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості та просить притягнути суддю Подус Г.С. до дисциплінарної відповідальності.

Під час попереднього вивчення дисциплінарної скарги встановлено таке.

Заочним рішенням Держинського районного суду міста Харкова від 23 грудня 2015 року позовні вимоги КП «Жилкомсервіс» до про стягнення заборгованості за оплату послуг з утримання будинків та прибудинкових територій – задоволено.

Суддею зазначено, що у судові засідання повторно не з'явився, про час та місце розгляду справи повідомлявся своєчасно та належним чином, про причину неявки суду не повідомив. Зі згоди представника позивача, керуючись положеннями статті 224 Цивільного процесуального кодексу України (далі – ЦПК України) (у редакції, чинній на час ухвалення рішення) суд ухвалив рішення при заочному розгляді справи.

23 лютого 2017 року звернувся до суду із заявою про перегляд вказаного заочного рішення.

Ухвалою Держинського районного суду міста Харкова від 24 липня 2017 року дану заяву задоволено. Заочне рішення Держинського районного суду міста Харкова від 23 грудня 2015 року скасоване та призначено справу до розгляду в загальному порядку.

Рішенням Держинського районного суду міста Харкова від 5 червня 2019 року позовні вимоги Комунального підприємства «Жилкомсервіс» до Чопенка Ю.П. задоволено частково, стягнуто з заборгованість за надання послуг щодо утримання будинків і споруд та прибудинкових територій за період з 19 грудня 2011 року по 19 грудня 2014 року, в розмірі 3776,31 грн., а також судовий збір у розмірі 73,08 грн.

При цьому судом зазначено, що відповідач є власником квартири і частини підвалу по , а тому є споживачем послуг, які надаються позивачем шляхом відкриття абоненського особового рахунку. Судом встановлено, що між позивачем та відповідачем фактично склалися правовідносини з приводу надання послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій в будинку, де знаходиться квартира відповідача.

Вирішуючи питання про відшкодування заборгованості суддею Подус Г.С. враховано наданий позивачем розрахунок, відповідно до якого

мав заборгованість з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій за період з 1 квітня 2007 року по 1 травня 2014 року.

Згідно зі статтею 131 Конституції України, статтею 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» Вища рада правосуддя не є органом правосуддя. Відповідно до статті 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюється виключно судами. Делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускаються. Виключно законами України визначаються судоустрій і судочинство. Порядок здійснення правосуддя регламентується відповідним процесуальним законодавством України.

Таким чином Вища рада правосуддя не наділена повноваженнями оцінювати законність судового рішення, перевіряти його правовий зміст. Виключне право перевірки законності та обґрунтованості судових рішень має відповідний суд згідно з процесуальним законодавством.

З приводу доводів скаржника про порушення строку розгляду справи № то слід зазначити, що всупереч вимогам пункту 4 частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» у дисциплінарній скарзі відсутні конкретні відомості з посиланням на фактичні дані (свідчення, докази), які б вказували на те, що зазначене зумовлено безпідставним затягуванням розгляду справи або невжиттям суддею Подус Г.С. заходів щодо її розгляду у встановлений законом строк, окрім вказівки про те, що розгляд справи тривав з вересня 2015 року по 5 червня 2016 року.

Пунктами 2, 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» передбачено, що дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді, а також посилань на фактичні дані (свідчення, докази).

З огляду на викладене дисциплінарну скаргу Чопенка Ю.П. слід залишити без розгляду та повернути скаржнику.

На підставі викладеного, керуючись статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», статтями 42–44, член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

ухвалив:

дисциплінарну скаргу Чопенка Юрія Петровича стосовно судді Держинського районного суду міста Харкова Подус Ганни Сергіївни залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Другої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

М.П. Худик